

# הַרְקוּד בַּנְשֵׁלָג

הקדמה: הגרי"ז סולוביצ'יק והרב שך

הרב אלעזר מנחם מן שך נפטר לפני קצת יותר מעשר שנים. הרב היה ראש ישיבת פוניב'ז, ישיבה גדולה מאד השוכנת בעיר בני ברק שבגוש דן.

הספור שאנו מספרים עתה, ארע כשהרב עוד היה צעיר יחסית וגר בעיר הקדוש ירושלים.

באותם ימים חי בירושלים הגרי"ז (ראשי תבות-רבי יצחק זאב) מבריסק. הגרי"ז היה תלמיד חכם גדול שרבים מגדולי ירושלים היו מגיעים לביתו לשוחח עמו בדברי תורה, להרצות בפניו את חדושיהם ולהקשות את קשיותיהם.

גם רבי אלעזר היה רגיל לבקרו מפעם לפעם, והרב הגרי"ז היה אוהבו אהבה עזה. הגרי"ז אהב מאד לומר לרבי אלעזר את חדושי תורתו. פעם אף אמר לתלמידיו "אתם יודעים מדוע כל חדוש שמתחדש לי אני מזדרז לאומרו תחלה לרבי אלעזר? משום שכאשר אני אומר לו את החדוש, רואה אני על פניו את השמחה והענג מדברי התורה! רואים בעיניו כמה הוא מתפעל ומתרגש מכל "חדוש שמתחדש לו".

לפני כששים שנה עבר על ירושלים חרף מברך ביותר. רב ימי החרף היו מעננים וגשומים, והגשמים מלאו את רחובות ירושלים בנחלי מים.

אותו יום בו קרה הספור היה יום חרף משלג. מעטים הסתובבו ברחובות העיר. הקר היה מקפיא עצמות ושכבה לבנה עדינה ונעימה כסתה את כל הכבישים והמדרכות. גם הילדים, שבמשך היום יצאו מבתיהם וישחקו בשלג למרות הכפור, חזרו זה מכבר לבתיהם ונמו את שנת הלילה.

השעה היתה מאחרת למדי, אפילו ביום רגיל מעטים המסתובבים בחוץ בשעות אלו, וביום כזה על אחת כמה וכמה.

סופת השלגים הלכה והתחזקה, הרוח התגברה ופזרה את פתיתי השלג לכל הכוונים. כמות פתיתי השלג שירדה ללא הפסקה היתה כה גדולה עד שקשה היה לראות מעבר למרחק של כמה מטרים בודדים.

רחוב פרס שבירושלים, אזור מגוריו של הגרי"ז, היה כמעט שמים לחלוטין, אך לפתע קרה דבר מוזר. קשה היה לראות מעבר למסך פתיתי השלג שהמשיך לרדת בחזקה, אך נראה היה שיש שם איש הרוקד בשלג! האיש עומד וקופץ, רוקד במעגל, אך איש אינו רוקד עמו, הוא נמצא שם לבד...

מי זה האיש? אולי זה אדם משגע? הרי אפילו להסתובב ברחוב בקר כזה כמעט שלא מסתובבים, וודאי שאדם נורמלי לא ירקד ביום משלג וקפוא...

אך מי שהיה מתקרב היה מגלה שהרוקד הוא לא אחר מאשר... רבי אלעזר...

רבי אלעזר??? מה גרם לו לרקד באמצע הלילה ועוד בשלג??? אולי מרב קר קפץ כדי לחמם את גופו? אך אם זאת הסבה, מדוע לא נכנס ישר לבית הגרי"ז להתחמם בביתו? ובכלל, מדוע רבי אלעזר נמצא ביום משלג כל כך באזור זה, הרי ביתו מרחק מאד מן המקום?

אתם יודעים מה התשובה?

רבי אלעזר, למרות השלג והכפור, יצא מביתו והלך דרך ארכה לשמע דברי תורה מרבו, הגרי"ז מבריסק. כשיצא מביתו של הגרי"ז, לאחר שזכה לשמע ממנו חדוש נפלא, החל לרקד מרב שמחה!

בשביל למוד תורה נפלא שכזה, כדאים היו כל מאמצי ההליכה הארכה בשלג...